



**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
proprietarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Tertium

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Caput VII. Idem in Concilio (a) Generali.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74526](#)

cap. 36. & nos dicemus in cap. 1. de clero venu-
tore.

10. (l) *Solemnitatibus.*] Natali videlicet Domini
& Pascha Synodus Aquisgran: can. 78. *Volarilia*
in Natali Domini, & in Pascha tantum quatuor die-
bus festi unde comedant, habeant. Si vero non fne-
rit, inde non requiratur per debitum: si autem Ab-
bas aut monachi abstinere se voluerint, in eorum fit
arbitrio.

(m) *Obedientia.*] Seu Prioratus, juxta tradita
in cap. 2. hoc it.

(n) *Prior autem.*] Debet enim eligi unus ean-
dem Religionem expresse profesus, qui præficit ca-
teris, de quo, & ejus officio egit suprà in
cap. 2.

11. (o) *Reddere rationem.*] Consonat D. Benedi-
ctus cap. 2. sua regule, ibi: *Sciaturque, quia qui suscep-
pit animas regendas, preparet se ad rationem red-
dendam.* Et cap. 63. *Coguer semper, quia de omni-
bus judiciis, & operibus suis redditurus est Declaratio-
nem.* Cujus oneris gravitatem exponit Haeraphe-
nus lib. 3. disquisit. monast. tract. 5. disquisit. 4. ad
finem.

12. (p) *Pontifex valet.*] His verbis moti quam-
plures docti viri existimarent, Pontificem non pos-
se dispensare in voto solemni castitatis, ita ut mo-
nachus, vel Subdiaconus possint ritè, & validè ma-

trimonium contrahere. Ita docuerunt Sotus lib.
7. de iustitia, quest. 4. articul. 2. & in 4. disp. 38.
quest. 2. articul. 2. conclus. 2. Sylvester verbo volum. 4.
quest. 5. Mandosius de signatura gratie, verbo Com-
mutatio, column. penult. alii congesti à Thoma
Sanchez lib. 8. de matrim. disput. 8. num. 6. Alii ta-
men, licet in voto solemni castitatis dispensare
non posse doceant, tamen in voto paupertatis dis-
penfare valere tenerunt. Ita Lessius libro 2. de ju-
stitia, cap. 40. dub. 14. num. 112. Azor. tom. 1. in-
stit. lib. 12. cap. 7. q. 2. Sed contrarium, immò tam
in voto paupertatis, quam castitatis posse Pontifi-
cem dispensare, docuerunt Menochius lib. 2. de
arbitr. casu 421. Chopinus de sacra pol. lib. 2. tit. 1.
num. 22. Albertinus de agnoſc. quest. 23. qui refutat
Alexand. VI. dispensasse cum Cæfare Diacono Ca-
rdinali, ut in uxorem duceret filiam Ducis Valen-
tiniani. Acuña in cap. de illis 4. 32. distinct. num. 5.
Diana part. 8. tract. 3. resol. 100. Stephanus Duran-
tius qq. iur. quest. 7. Araujo tract. 1. qq. mor. quest.
19. per tor. Thomas Delbene p. 2. de offe. Inquisi-
tione 256. sect. 66. Rouffelius lib. 1. hys. Pontif. ju-
risdict. cap. 5. Martinez à Prado tom. 1. Theolog.
moral. cap. 31. quest. 14. §. 3. & alii plures, quos
congessi in can. 13. Concil. Illiber. ubi
præsentem textum ex-
posui.

C A P U T VII.

Idem in Concilio (a) Generali.

IN singulis Regnis, sive Provinciis, fiat de triennio in (b) triennium, salvo jure diœc. Pontif. commune (c) Capitulum Abbatum, atque (d) Priorum Abbates proprios non habentium, qui non confuererint tale Capitulum celebrare, ad quod universi con-
veniant præpeditionem canonicam non habentes, apud unum de monasteriis ad hoc aptum, hoc adhibito moderamine, ut nullus eorum plusquam lex (e) evæctiones, & octo personas adducat. Advocent in hujus charitatis, vel novitatis primordiis duos (f) Cistercien. Ordinis vicinos Abbates, ad præstandum sibi consilium, & auxilium opportunum, cùm sint in hujusmodi Capitulis celebrandis ex longa consuetudine pleniū informati: qui absque contradictione duos sibi de ipsis assident, quos viderint expedire: ac ipsi rv. præsente Capitulo universo; ita quod ex hoc nullus eorum sibi auctoritatem prælationis assumat; unde, cùm expedierit providâ possima deliberatione mutari. Hujusmodi verò Capitulum aliquot certis diebus continuis juxta morem Ci-
stercien. celebretur, in quo diligens habeatur tractatus de reformatio[n]e Ordinis, & ob-
servantia regulari: & quod statutum fuerit illis quatuor approbantibus, inviolabilitet obseretur, omni excusatione, & contradictione, ac appellatione remotis, proviso nihilo minus, ubi sequenti termino debeat Capitulum celebrari. Et qui convernerint, vi-
tam ducant communem, & faciant proportionaliter simul omnes communes expensas; ita quod si non omnes poterunt in eisdem, saltem plures simul in diversis domibus commo-
rentur. Ordinentur etiam in eodem Capitulo religiose, ac circumspecte personæ, quæ
singulas Abbatias ejusdem Regni, sive Provinciæ, non solum monachorum, sed etiam
monialium secundum formam sibi præfixam vice nostra studeant visitare, corrigentes, &
reformantes quæ correctionis officio viderint, & reformatio[n]is indigere: ita quod
si Rectorem loci cognoverint ab administratione penitus admovendum, denun-
cient Episcopo proprio, ut illum amovere procreet. Quod si non fecerit, ipsi vi-
sitorum hoc referant ad Ap. Sed. examen. Hoc ipsum regulares canonicos secundum
Ordinem suum volumus, præcipimusque observare. Si verò in hac novitate quicquam dif-
ficultatis emerserit, quod per prædictas personas nequeat expediti, ad Ap. Sed. judicium
absque scandalo referatur, cæteris irrefragabiliter observatis, quæ concordi fuerint
deliberatione provisa. Porro (g) dioceſani Episcopi monasteria sibi subjecta ita
studeant reformatæ, ut cùm ad ea prædicti Visitatores accesserint, plus in illis in-
veniant.

veniant, quod commendatione, quam quod correctione sit dignum, attentissime præcaventes, ne per eos dicta monasteria indebitis oneribus aggraventur, quia sic volumus superiorum jura servari, ut inferiores nolimus injurias sustinere. Ad hoc districte præcipimus, tam diœcesanis Episcopis, quam personis, quæ præerunt Capitulis celebrandis, ut per cœl. eccl. appellatione remota compescant advocates, patronos, Vicedominos, Rectores, & (h) Consules, Magnates, & milites, seu quoslibet alios, ne monasteria præsumant offendere in personis, aut rebus; & si forsitan offendent, eos ad satisfaciendum compellere non omittant, ut liberiūs, & quietius omnipotenti Domino valeant famulari.

N O T A E.

1. (a) **G**enerali.] Lateranensi videlicet, celebrato sub Innocente III. ubi cap. II. reperitur textus hic, & in quarta collectione, sub tit. de statu relig. cap. 2. De hoc Concilio nonnulla adduxi in cap. I. de summam Trinit.
2. (b) **T**riennio in triennium.] Consonant Concil. Trident. sess. 15. de regul. cap. 20. in illis verbis: *Regularium vero Capitula Provinciaia, & Generalia, &c.* Probant utilitatem hujusmodi comitiorum Tamburin. tom. 3. de jure Abbat. diss. I. Hieronymus Garcia pol. regul. tract. 6. difficult. I. & nos aliqua dabimus dum de Concil. Provinciali celebrando agemus in c. cum olim de acut.
3. (c) **C**apitulum.] Capitulum in materia monastica, seu regulari accipitur pro illo loco, ubi monachi vel religiosi simul conveniunt; quo modo sumitur in Concilio Aquisgran. can. 69. ut ad capitulum prius Martyrologium legatur. Et can. 70. ut ad Capitulum lectio irradatur: dictumque ita fuit iuxta veriorem etymologiam, quia in ea exedra, seu monasterii parte capitulum aliquod regule geretur. Notissimum enim est, manè, antequam monachi exirent ad laborem, olim aliquod regule capitulum illis fuisse perlectum, cuius moris meminit Smaragdus in prefat. ad Diodorum Monachum, his verbis: [Et quia mos est monachorum, ut regulam B. Benedicti ad capitulum legant quotidie matutinum, volumus ut sit bellus in eorum capitulo legatur vespertino.] Etiam expressio fit in antiqui. Fulden. lib. 3. cap. 12. ibi: Quam manè, & in unum convenimus, & capitulum de regula cum fratribus legebatur. Et quia in eodem loco ea, que ad cenobiticum spectant regimen, solent tractari, hinc ipsa monachorum comitia, conventus, seu synodi, vocari coepérunt Capitula generalia, seu provincialia, ut probat Haerptenus lib. 8. disquis. tr. I. disquis. I. Capitulum ita acceptum definit Joannes Andreas in cap. capitulum, de re script. his verbis: Capitulum dicitur illa multorum religiosorum congregatio, qui certo aliquo, & determinato tempore ad aliquod per agendum conveniunt in uno. In aliquibus religionibus dicitur congregatio, in aliis, præcipue Germania, dieta, ut probat Lezana tom. 7. cap. 12. num. 1. Garcia dict. tract. 6. dub. I. difficult. I.
4. (d) **P**riorum.] Consonat textus in cap. 2. hoc fit, in 5. compil. ubi ita rescribit Honorius III. [San]nem nostris est auribus intimatum, quod cum ante generale Concilium apud monasterium vestrum, fili Abbas, & Prior sancti Victoris, Abbatum, & Priorum Abbates proprios non habentium, vestro monasterio subjectorum, Ordinis vestri commune confuerint Capitulum celebrari, & per illud de suis claustris extirpari spinas, & tribulos vitiorum, & plantari virtutum genimina D. D. Gonzal. in Decretal. Tom. III. Pars II.
5. (e) **E**victionibus agemus in cap. cum Apollonius, de censib.
6. (f) **C**isterc. Ordinis.] Adeo enim piè, religiosè, & docte Capitula Cisterc. celebabantur, ut Episcopi, Principes, & alii Pralati ibi convenirent tempore Capituli, non solum ut loca sacra visitarent, verum ut sessiones, virosque admodum modestos venerarentur. Unde juxta ejus Ordinis normam cunctis Religionibus Capitulum celebrandum injungitur in praesenti Concilio; quod non solum carere Religiones observarunt, verum & inter patrias leges transcriperunt, ut refert Manrique tom. I. annal. Cisterc. ann. 1119. cap. 6. num. 6.
7. (g) **D**iœcesani Episcopi.] Temporibus enim Innocentii III. adhuc plura monasteria non erant exempta à jurisdictione Episcopi, & lege diœcesana, ut probavi in cap. licet, de officio Ordin. Unde Episcopi ea visitabant. Concil. Mogunt. 20. quod refertur lib. 5. Capitul. Caroli, c. 78. ibi: Missi per queque loca directi, simul cum Episcopis

uniuscuiusque diœcesis perspiciant loca monasteriorum canonicorum, & monachorum, & puellarum, si in apto, & congruo loco sint posita, ubi commodum necessarium possit accipi, quod ad utilitatem pertinet monasterii, sicut in sancta regula dicitur. Tullen. p. ultim. cap. 9. ibi: Congregations canonorum secundum canoniam institutionem à propriis Episcopis strenue visitentur, & eorum religio, & habitus exquiratur si vita & moribus sim probi, ac officio, & unanimitat studio solliciti; à levissimis quoque, & perniciissimis actibus cauti. Subsidia illorum pià Dominorum providentia exquirantur, & dispensentur. Exemplum Episcopi valetissimam etiam diœcensem visitantis habemus in B. Athanasio; eum enim adiisse non tantum Ecclesias, qua in civitatis erant, sed etiam monasteria in solitudinibus, constat ex actis S. Pacomii, ubi ritus, & honores, quibus recipiebatur, referuntur his verbis: Cum solenniter Athanafius superioris Thebaide circaret Ecclesias, accidit ut ad loca Talennensem navigio perveniret; quod ubi Pacomius agnitus, statim cum universis monachis in eius properavit occursum, omnesque gaudentes, & exultantes cum psalmis, & hymnis sumnum Christi suscepere Sacerdotem. Expressius idem refertur in actis S. Eugeniae lib. i. vit. Patrum, ibi: Quia mos est apud Aegyptum, quando circumserunt monasteria Episcopi, ut psallentium eos sequatur exercitus, supervenit Helenus Heliopolis Episcopus, & cum co amplius quam decem milia virorum psallentium, ac dicentium: Via justorum recta facta est, & iter sanctorum preparatum. Probat Acufia in c. negotiis, § 5. dicit Germonius lib. 3. de sacr. immunit. cap. 9. Chopinus lib. 1. monast. tit. 2. nu. 12.

Lantdmeter. lib. 2. de veteri mon. part. 2. cap. final. (h) Consiles, & Magnates.] Consonant caput luminoso, caput Abbatem, caput quam sit 18. q. 1. Concil. Hilpal. 2. can. 10. ibi: Si quis sacerdolum quodlibet monasterium, aut vi rapitatis spoliandum, aut simulatione aliqua fraudis convellendum, aut dissolvendum tentaverit, anathema efficitur maxima, & a regno Dei extraneus, ne proficiat illi bonum fidei, vel operis ad salutem, qui tanta, & tam salutaris vita destruxerit tramitem. Tolet. 4. can. 50. Cabilon. cap. ii. Pervenit ad sanctum Synodus, quod judices publici contra veterem consuetudinem per omnes parochias, vel monasteria, quae mos est Episcopos circumire, ipsi illicita presumptione videantur discurrere, & clericos, vel Abbatem, ut coram eis compareant, invitos, atque disstrictos, ante se faciant exhiberi, &c. Si presumptione, vel potestate quâ pollent, excepta mutatione Abbatis, aut Archipresbyteri, in ipsa monasteria, vel parochias aliquid fortasse preimpunitum refertur, a communione sacerdotum eos convenit sequstrari. Meldense can. 41. Providendum est Regie Majestati, ut monasteria, que ab hominibus Deum timentibus in sua proprietate confinda, prædecessores illius causâ defensionis, & mundiorum suscepserunt, ut libera libertate, remota spe hereditaria, de illorum propinquitate ibidem religio observaretur, & nunc in allodium sunt data, quapropter omni exinde religio funditus est evorsa, qualiter vota fidelium incorvulsa permanente, ne voces eorum contra se ante Deum clamantes, adjutorio periculo de eorum perditione, qui in isidem locis necessitate transfragantur condemnabiles sentiantur.

CAPUT VIII.

Honorius III. Abbatibus, & monachis in (a) Lombardia, & Marchia
(b) Tarvisina constitutis.

EA, quæ pro religionis honestate, ac religiosorum salute providè ordinantur, Apostolico sunt munimine roboranda, ut suscipiantur devotius, & diligentius obseruentur. Cum ergo per dil. f. Abbatem (c) Montisbelli, quædam capitula nobis fuerint presentata, quæ ad castigandum transgressiones multiplices, & excessus, quos in quibusdam cenobii invenerat, videbantur pro salute & honestate vestra laudabiliter statuenda, nos ea examinari, & corrigi fecimus, & præcepimus ut in violabilitet observetis, quæ suggillis ven. f. n. H. Ostiensis, & N. Tusculanensis Episcoporum muniri fecimus ad caudem. Ad hæc volumus, & præsentium auctoritate præcipimus, ut Visitatores ad generale Capitulum convocent Abbes, & Piores non habentes Abbes proprios, tam exemptos, quam non exemptos, Lombardie & Marchie, qui non consueverunt hujusmodi Capitulum celebrare: providentes ut in ipso Capitulo generali, canonico impedimento sublatu, eos qui contempserint, vel neglexerint convenire, sublatu cuiuslibet contradictionis & appellationis obstaculo, ecclesiastica censurâ compellant, & usq; ad satisfactionem condignam sententiam, quam in eos ritè tulerint, non relaxent: eadem censurâ facturi, quæ in eodem Capitulo deliberatione providâ fuerint ordinata, firmiter observari: reddituritam ipsi, quam Visitatores, & alii, juxta cuiuslibet ministerium, Domino, in cuius conspectu nuda sunt omnia, & aperta, in extremo examine rationem, si omnem solicitudinem, & diligentiam, quæ circa correctionem, & reformationem Ordinis, ac visitationem cenobiorum impendenda fuerint, neglexerint adhibere. Porro cum Visitatores secundum statum generalis (d) Conciliis ordinati à generali Abbatum Capitulo processerint ad visitationis officium exequendum, de statu monasterio-

rum,